

det var en ren bekræftelse på, at det bare skal diskuteres lidt, og så er det sådan set det. Så sådan helt kort og konkret må det åbenbart, og det er et spørgsmål, være i orden, at hvis man fik rød stue til at bestemme – hvad man så forhåbentlig ikke får – og de fik magt, som de har agt, så var det helt fuldstændig i orden ifølge den nye radikale definition at køre med en underfinansiering på adskillige milliarder, ja, faktisk mange milliarder; det er sådan set den nye definition på den radikale ansvarlige økonomiske kurs. Det er det, der står tilbage nu, kan jeg så forstå.

Kl. 16:13

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:14

Margrethe Vestager (RV):

Altså, skulle vi inspireres til underfinansiering – meget mod min forventning – skulle det jo være en inspiration, der ville komme fra regeringen. For hvis man ser på den skattereform, som den lige har lavet en aftale om med Dansk Folkeparti, må det jo siges, at der er en finansiering, der er så løstagtig, at man skulle tro, at Venstre havde glemt alt om, hvad det vil sige at være økonomisk ansvarlig. Det synes jeg er rigtig ærgerligt, og jeg synes også, det er tankevækkende, at det er hos oppositionspartierne, man finder en alvor i synet på den økonomiske situation.

Men frem for alt er det sådan – og sådan har det altid været – at hvis Det Radikale Venstre fremlægger noget, kan vi selv stå inde for det, og samarbejder vi med nogen, uanset om det er regeringen, eller om det er partierne i oppositionen i øvrigt, vil vi kunne stå inde for det. Og det tror jeg kan blive en rigtig, rigtig god ny regering, for bliver der en ny regering, som Det Radikale Venstre deltager i, bliver der ført en økonomisk ansvarlig politik. Det er det, der er kernen i det, for ud fra den får vi muligheden for at gøre alle de ting, vi gerne vil. Det troede jeg egentlig også var kernen hos Venstre, og jeg troede, man kunne anerkende det, når man så det hos andre.

Kl. 16:15

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager. Der er ikke flere korte bemærkninger, og den næste ordfører i rækken er fru Johanne Schmidt-Nielsen.

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Når man hører statsministerens tale fra i tirsdags, og når man hører de borgerlige ordførere i dag, virker det faktisk, som om de lever i en eller anden form for parallelt univers. I hvert fald har det, der bliver sagt, skræmmende lidt med virkeligheden, med situationen her og nu, at gøre. Det kan selvfølgelig skyldes, at hverken statsministeren eller de øvrige regeringsmedlemmer har opdaget, at hundredvis af mennesker bliver fyret fra deres job hver eneste uge, at vi rent faktisk står midt i en klimakrise, at vores velfærdssamfund er rigtig, rigtig slidt, at flere tusinde unge står uden praktikplads. Det kunne jo i øvrigt være, at statsministeren skulle tage sin søn, Løkke junior, med ud på nogle tekniske skoler. Der ved de godt, hvad ungdomsarbejdsløshed er.

Men det kan også godt være, at forklaringen er, at regeringen er ligeglad. Måske tror de virkelig, at alle danskere har det som dem selv, nemlig at når der går kludder i rejseplanerne – det er sket for både Fogh Rasmussen og økonomi- og erhvervsministeren – sender man regningen til fællesskabet. Jeg læste lige i Ekstra Bladet i dag, at den samlede regning for privatfly i 4 dage var kommet op på 700.000 kr. Når regeringen taler om frihed og fællesskab, betyder det, at regeringen har friheden til at dumme sig, fordi fællesskabet betaler. De her besværgelser om frihed og fællesskab dækker over, at vi har en regering, der sikrer friheden for de rige og fællesskabet for de få. Med den nye statsminister er der intet nyt. Vi får mere af den samme dårlige medicin, som vi har fået de sidste 8 år: flere fattige, mere privatisering, mere ulighed, mere miljødelæggelse og flere ulovlige, løgnagtige krige.

Hvis regeringen tog den økonomiske krise og klimakrisen alvorligt, ville den sætte gang i investeringerne i energibesparelser og vedvarende energi. Hvis vi vil, kan vi både få gang i beskæftigelsen og gøre Danmark uafhængig af fossile brændstoffer inden 2040. Enhedslisten vil, desværre vil regeringen ikke. Hvis regeringen ville øge beskæftigelsen og skabe velfærd for alle, ville den investere i en bedre offentlig sektor. Alle, der har været på en folkeskole eller et plejehjem for nylig, ved, at der er nok at tage fat på. Der skal investeres i både bedre bygninger, bedre faciliteter og flere ansatte. Hvis man

Kl. 16:15